

James Newby —Joves talents internacionals

**Petit Palau Cambra | ECHO Rising
Stars | LIFE Victoria Barcelona –
Lied Festival Victoria de los Ángeles**
Dilluns, 20 de novembre de 2023 – 20 h
Petit Palau

Amb la col·laboració de:

Membre de:

Programa

James Newby*, baríton

Joseph Middleton, piano

Gustav Mahler (1860-1911)

Ablösung im Sommer

Ernest Chausson (1856-1899)

Le colibri

John Ireland (1879-1962)

The three ravens

Johannes Brahms (1833-1897)

Lerchengesang, op. 70/2

Gabriel Fauré (1845-1924)

Le papillon et la fleur, op. 1/1

Roger Quilter (1877-1953)

The wild flower's song, op. 20/2

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Das Veilchen, KV 476

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Ditja, kak cvetok ty prekrasna

Judith Bingham (1952)

Casanova in lockdown

Obra d'encàrrec del Barbican i l'European Concert Halls

Organisation en el marc de l'ECHO Rising Stars (estrena a l'Estat espanyol)

Michael Flanders (1922-1975) & **Donald Swann** (1923-1994)

The whale

Franz Schubert (1797-1828)

Die Forelle, D. 550

Rebecca Clarke (1886-1979)

The seal man

Gustav Mahler

Des Antonius von Padua Fischpredigt

Cole Porter (1891-1964)

Tale of the Oyster

* James Newby: jove talent internacional presentat pel Barbican Hall de Londres

Aquest concert té una durada de 60 minuts sense pausa.
La durada del concert és aproximada.

#clàssics #jovestalents

Poema

els meus ulls tenen forats
si hi endinso aquestes mans
m'estiro la flor
de les entranyes

el calze que té l'oracle
al seu final

Laia Llobera

Paradisia (2023)

Comentari

Casanova entre flora i fauna

L'any 1785 Giacomo Casanova establí amistat amb el comte Waldstein, que, com ell, era membre de la maçoneria francesa. L'aristòcrata oferí al llegendari seductor, que aleshores ja vorejava la seixantena, el càrrec de responsable de la biblioteca del seu palau a Dux, Bohèmia. Seria la tasca que Casanova desenvoluparia fins a la seva mort, que s'esdevingué l'any 1798. És durant aquest període, concretament a partir del 1789, que el venecià emprendria la redacció les seves monumentals memòries titulades *Histoire de ma vie*. Un any abans, però, ja havia escrit *Histoire de ma fuite des prisons de la Republique de Venise qu'on appelle Les Plombs*, on relatà la seva novel·lesca fuga, el 31 d'octubre de 1756, de la presó on havia ingressat un any abans acusat d'ateisme i ocultisme.

En aquest text s'ha basat la compositora i mezzosoprano anglesa Judith Bingham per crear *Casanova in lockdown*, l'obra que interpretaran avui James Newby i Joseph Middleton i que han situat al centre del programa. Serà l'estrena a l'Estat espanyol d'aquesta "Escena per a baríton i piano" encarregada per l'ECHO Rising Stars que va veure la llum el 2021. Bingham adopta l'estructura d'una cantata barroca italiana en la qual s'alternen tres recitatius amb tres àries sostingudes pel subtil balanceig d'una barcarola, originàriament una cançó popular que entonaven els gondolers venecians.

Emmarcant la peça de Judith Bingham, Newby i Middleton han concebut un programa original i eclèctic cohesionat per una línia temàtica evident i que porta per títol *Flora i fauna*. El primer bloc de quatre cançons té aus com a protagonistes, com el cucut i el rossinyol (Mahler), el colibrí (Chausson), el corb (Ireland) o l'alosa (Brahms), mentre que el segon inclou peces de Fauré, Quilter, Mozart i Rakhmàninov vinculades a les flors, des de les silvestres fins a les violetes.

El món animal, en les seves formes més variades, reapareix per cloure el recital amb una sèrie de cançons radicalment contrastants. Clàssics com *La truita* de Schubert o *La prèdica als peixos de sant Antoni de Pàdua* de Mahler s'alternen amb peces tan dispars com *La balena*, creació del duet còmic anglès Flanders & Swann, o *El conte de l'ostra* de Cole Porter. Un bloc final humorístic que troba el contrapunt dramàtic en la colpidora *The seal man*, cançó de la compositora britànica Rebecca Clarke basada en un poema de John Masfield.

Antoni Colomer, crític musical

Palau de la Música Catalana 2023–2024

Entrades i abonaments a la venda

María Dueñas, Los Angeles
Philharmonic & Dudamel

Daniil Trifonov

Ensemble Pygmalion & Pichon

Monteverdi Choir, English
Baroque Soloists & Gardiner

Yuja Wang

Alice Sara Ott, London Symphonny
Orchestra & Pappano

Javier Camarena

Balthasar Neumann & Hengelbrock

Víkingur Ólafsson

Sara Blanch & Albert Guinovart

Quartet Casals

Franco Fagioli, Il Giardino
Armonico & Antonini

I més de 100 concerts!

Biografies

James Newby, baríton

Va ser nomenat Artista de Nova Generació de la BBC i estrella emergent de l'Orchestra of the Age of Enlightenment. Va ser nominat pel Barbican Hall per al programa ECHO Rising Stars i s'està presentant en recitals arreu d'Europa aquesta temporada 2022-23. Estudia amb Robert Dean.

Guanyador del Premi Richard Tauber 2015 a la millor interpretació de *lieder* de Schubert al Concurs Internacional de Cançó del Wigmore Hall/Kohn, des d'aleshores hi ha gaudit d'una estreta relació. Recentment en destaca una interpretació de *Die schöne Müllerin* amb Simon Lepper.

També ha estat guardonat amb el prestigiós Premi Borletti-Buitoni Trust, en reconeixement i suport al seu estatus emergent com un dels joves músics més destacats de la seva generació, i aquest estiu cantarà Mahler amb Mitsuko Uchida en el marc de les celebracions del vintè aniversari al Wigmore Hall.

El llançament del seu CD de debut en solitari *I wonder as I wander* amb el segell BIS Records el 2020 amb el pianista Joseph Middleton va guanyar el Diapason d'Or Découverte, descrit per la «Gramophone Magazine» com “una actuació que marca el to, tot anunciant Newby com un artista impressionant”.

El setembre del 2019 es va unir a l'Ensemble de la Staatsoper de Hannover, on l'any 2021 va ser especialment elogiat pel seu debut com a Eddy de *Greek* de Mark-Anthony Turnage. Entre altres debuts importants seus a Hannover hi el rol de Guglielmo de *Così fan tutte* i el paper protagonista de *Ievgueni Oneguï*.

La propera temporada debutarà a l'òpera francesa com a Junker de *Der Schatzgräber* de Schreker, a l'Opéra National du Rhin; debutarà a la Komische Oper de Berlín com a Guglielmo; cantarà la part d'Enees a *Dido i Enees* de Purcell al Grange Festival, i més endavant debutarà a la Garsington Opera, al Theater an der Wien i al Gran Teatre del Liceu.

Entre els seus concerts aquesta temporada destaquen *La Creació* de Haydn amb l'Orquestra Filharmònica d'Eslovènia, sota la batuta de Bart Van Reyn, i *El Messies* de Händel amb Harry Christophers i The Sixteen. Entre les seves anteriors aparicions en concert cal esmentar Berlioz amb la BBC Symphony Orchestra, Mozart amb la London Philharmonic Orchestra i Händel amb la Britten Sinfonia. També ha aparegut en un altre repertori barroc amb els directors David Bates, Jonathan Cohen i John Butt, ha fet gires per Europa amb l'Orchestra of the Eighteenth Century interpretant Bach i ha debutat als Estats Units amb la Cincinnati Symphony Orchestra i Juanjo Mena.

Joseph Middleton, piano

Està especialitzat en l'art de l'acompanyament de cançons i música de cambra i ha estat aclamat internacionalment en aquest camp. Descrit per la «BBC Music Magazine» com *“una de les estrelles més brillants del món de la cançó i el lied”*, també ha estat qualificat com *“la flor i nata de la nova generació”* per «The Times» i com *“un acompanyant perfecte”* per «Opera Now».

Col·labora amb cantants de renom internacional, com Sir Thomas Allen, Louise Alder, Ian Bostridge, Dame Sarah Connolly, Iestyn Davies, Fatma Said, Samuel Hasselhorn, Wolfgang Holzmair, Christian Karg, Katarina Karnéus, Angelika Kirchschrager, Dame Felicity Lott, John Mark Ainsley, Ann Murray, James Newby, Mark Padmore, Miah Persson, Allan Clayton, Matthew Rose, Carolyn Sampson i Roderick Williams. Col·labora amb joves estrelles musicals emergents i programa habitualment les seves pròpies sèries per a la BBC Radio 3.

Les recents temporades l'han portat al Wigmore Hall, Royal Opera House i Royal Festival Hall de Londres, Konzerthaus de Viena, Concertgebouw i Muziekgebouw d'Amsterdam, Filharmònica de Colònia, les òperes d'Estrasburg, Frankfurt, Lilla i Göteborg , Boulez Saal de Berlín, Musée d'Orsay de París, Tonhalle de Zuric, De Singel d'Anvers, Filharmònica de Luxemburg, Bozar de Brussel·les, Oji Hall de Tòquio i Alice Tully Hall de Nova York. Actua amb regularitat als festivals d'Ais de Provença, Aldeburgh, Edimburg, Munic, Schubertiade Schwarzenberg i Hohenems, Stuttgart, Frankfurt, Ravinia, el Japó, San Francisco, Toronto i Vancouver, així com als BBC Proms.

Té una discografia creixent, per als segells Harmonia Mundi, BIS, Chandos i Signum Records, que li ha valgut les distincions Diapason D'or, Edison Award, Prix Caecilia, així com nombroses nominacions als premis Gramophone i BBC Music Magazine.

És director del Leeds Lieder, músic resident del Pembroke College de Cambridge i professor i membre de la seva *alma mater*, la Royal Academy of Music. El 2017 va rebre el Premi a l'Artista Jove de l'Any de la Royal Philharmonic Society.

Textos

Gustav Mahler (1860-1911)

Ablösung im Sommer – Rellou a l'estiu

Cançó popular, apareix a *Des Knaben Wunderhorn*

Kuckuck hat sich zu Tode gefallen
An einer grünen Weiden,
Kuckuck ist tot! Kuckuck ist tot!
Wer soll uns jetzt den Sommer Lang
Die Zeit und Weil vertreiben?

*El cucut ha mort
en caure del verd salze,
el cucut és mort! El cucut és mort!
Qui doncs ens farà passar l'estona
durant tot l'estiu?*

Ei, das soll tun Frau Nachtigall,
Die sitzt auf grünem Zweige;
[Die kleine, feine Nachtigall,
Die liebe, süße Nachtigall!]¹
Sie singt und springt, ist allzeit froh,
Wenn andre Vögel schweigen.

*Ep!, ho farà el senyor rossinyol,
que es troba entre el verd fullatge;
el petit i delicat rossinyol,
l'adorable, el dolç rossinyol!
Ell canta i saltirona, i sempre és feliç,
fins i tot quan els altres ocells callen.*

Wir warten auf Frau Nachtigall,
Die wohnt im grünen Hage,
Und wenn der Kuckuk zu Ende ist,
Dann fängt sie an zu schlagen!

*Esperem el senyor rossinyol
que viu al verd bosquet,
i quan al cucut li arriba la seva fi,
llavors ell comença a cantar!*

Ernest Chausson (1856-1899)

Le colibri, op. 2/7 – El colibrí

Text de Charles-Marie-René Leconte de Lisle (1818-1894)

Le vert colibri, le roi des collines,
Voyant la rosée et le soleil clair,
Luire dans son nid tissé d'herbes
fines,
Comme un frais rayon s'échappe
dans l'air.

*El verd colibrí, rei dels turons,
veient la rosada i el sol clar
brillar al seu niu teixit amb fines
herbes,
com un fresc esclat alça el vol.*

Il se hâte et vole aux sources
voisines,
Où les bambous font le bruit de la
mer,
Où l'açoka rouge aux odeurs divine
S'ouvre et porte au coeur un
humide éclair.

*S'acuita i vola a les fonts properes,
on els bambús fan el soroll del mar,
on el vermell hibiscus d'aromes divines
s'obre i du al cor un humit esclat.*

Vers la fleur dorée, il descend, se
pose,
Et boit tant d'amour dans la coupe
rose,
Qu'il meurt, ne sachant s'il l'a pu
tarir!

Sur ta lèvre pure, ô ma bien-aimée,
Telle aussi mon âme eut voulu
mourir,
Du premier baiser qui l'a parfumée.

*Baixa cap a la flor daurada, s'hi posa,
i beu tant d'amor a la copa rosa,
que mor sense saber si l'ha poguda
assecar!*

*Sobre el teu pur llavi, o estimada,
així la meva ànima hagués volgut
morir:
pel primer bes que l'ha perfumada.*

John Ireland (1879-1962)

The three ravens – Els tres corbs

There were three ravens sat on a
tree,
Down a down hey down hey down.
They were as black as they might
be.
With a down.
Then one of them said to his mate:
"Where shall we our breakfast
take?"
*With a down derry derry derry down
down.*

Down in yonder greenfield,
There lies a knight slain under his
shield.
His hounds they lie down at his feet.
So, well they can their master keep.

His hawks they fly so eagerly.
There is no fowl dare him come
nigh.
But down there comes a fallow doe,
As great with young as she might
go.

She lifted up his bloody head.
And kissed his wounds that were so
red.
She got him up upon her back.
And carried him to an earthen lake.

She buried him before the prime,
She was dead herself ere evensong
time:
Now God send every gentleman,
Such hounds, such hawks and such
a Leman!

*Hi havia tres corbs asseguts en un
arbre,
Down a down hey down hey down.
Més negres no podien ser.
With a down.
Llavors un d'ells va dir al seu
company:
"On esmorzarem avui?"
With a down derry derry derry down
down.*

*Més avall, en el frondós camp,
hi ha un cavaller mort sota el seu
escut;
els seus gossos jauen als seus peus
per així protegir bé el seu amo.*

*Els seus falcons volen amb tanta
energia
que cap au gosa apropar-s'hi.
Però d'enllà s'acosta una noia,
més bona amb el jove no podia ser.*

*Va aixecar el seu cap ensangonat
i li va besar les roges ferides.
Se'l carregà a l'esquena
i el va portar a un fangar.*

*El va enterrar abans la Prima,
ella mateixa morí durant les Vèspres:
envieu Senyor, a cada cavaller,
tals gossos, tal falcons i tal amant!*

Johannes Brahms (1833-1897)

Lerchengesang, op. 70/2 – El cant de l'alosa

Text de Karl August Candidus (1817 - 1872)

Ätherische ferne Stimmen,
Der Lerchen himmlische Grüße,
Wie regt ihr mir so süße
Die Brust, ihr lieblichen Stimmen!

*Veus delicades i llunyanes,
la salutació celestial des les aloses:
com dolçament emocioneu
el meu cor, veus adorables!*

Ich schließe leis mein Auge,
Da ziehn Erinnerungen
In sanften Dämmerungen,
Durchweht vom Frühlingshauche.

*Tanco els ulls a poc a poc,
i aleshores tornen els records
de dolços capvespres,
envaïts per l'alè de la primavera.*

Gabriel Fauré (1845-1924)

Le papillon et la fleur, op. 1/1 – La papallona i la flor

Text de Victor Hugo (1802-1885)

La pauvre fleur disait au papillon
céleste :
Ne fuis pas !
Vois comme nos destins sont
différents.
Je reste, Tu t'en vas !
Pourtant nous nous aimons,
Nous vivons sans les hommes
Et loin d'eux,
Et nous nous ressemblons,
Et l'on dit que nous sommes
Fleurs tous deux !

*La pobra flor deia a la celeste
papallona:
—No fugis!
Mira que diferents són els nostres
destins.
Jo emquedo, tu marxes!
Tanmateix ens estimem,
vivim sense els homes
i lluny d'ells,
i ens assemblem,
i diuen que som
flors totes dues!*

Mais, hélas ! l'air t'emporte
Et la terre m'enchaîne.
Sort cruel !
Je voudrais embaumer ton vol de
mon haleine
Dans le ciel !
Mais non, tu vas trop loin !
Parmi des fleurs sans nombre
Vous fuyez,
Et moi je reste seule
à voir tourner mon ombre
À mes pieds.

*Malauradament l'aire se t'enduu
i la terra m'encadena,
sort cruel!
Voldria perfumar el teu vol amb el meu
alè
en el cel!
Però no, vas massa lluny!
Enmig de nombroses flors
fugez,
i jo em quedo sola,
veient voltar la meua ombra
als meus peus.*

Tu fuis, puis tu reviens ;
Puis tu t'en vas encore
Luire ailleurs.
Aussi me trouves-tu
toujours à chaque aurore
Toute en pleurs !
Oh ! pour que notre amour
Coule des jours fidèles,
Ô mon roi,
Prends comme moi racine,
Ou donne-moi des ailes
Comme à toi !

*Fuges, tornes,
i tornes a marxar
a mostrar-te en una altra banda.
Per això
em trobes a cada aurora
desfeta en plors!
Oh, perquè el nostre amor
gaudeixi de dies feliços,
oh reina meua,
arrela't com jo,
o dona'm ales
com tens tu!*

Roger Quilter (1877-1953)

The wild flower's song, op. 20/2 – La cançó de la flor silvestre

Text de William Blake (1757-1827)

As I wander'd the forest,
The green leaves among,
I heard a wild flower
Singing a song:

*Passejant pel bosc,
entre unes fulles verdes,
vaig sentir una flor silvestre
que cantava una cançó:*

"I slept in the earth
In the silent night,
I murmur'd my fears
And I felt delight.

*"Vaig dormir al ras,
en la nit silenciosa,
mormolant els meus temors,
i vaig sentir felicitat.*

"In the morning I went
As rosy as morn
To seek for a new Joy,
But I met with scorn".

*L'endemà em vaig llevar
tan optimista com el matí,
a cercar una nova alegria,
però vaig topar-me amb el
menyspreu".*

Wolfgang Amadeus Mozart (1756-1791)

Das Veilchen, KV 476 – La violeta

Text de Johann Wolfgang von Goethe (1749-1832)

Ein Veilchen auf der Wiese stand,
gebückt in sich und unbekannt;
es war ein herzigs Veilchen.
Da kam ein' junge Schäferin
mit leichtem Schritt und munterm
Sinn
daher, daher,
die Wiese her und sang.

*Al prat hi havia una violeta
vinclada i desconeguda;
era una violeta preciosa.
Va arribar una jove pastoreta
amb pas lleuger i alegre esperit,
per aquí i per allà
pel prat cantava.*

Ach! denkt das Veilchen, wär' ich
nur
die schönste Blume der Natur,
ach, nur ein kleines Weilchen,
bis mich das Liebchen abgepflückt
und an dem Busen matt gedrückt,
ach, nur, ein Viertelstündchen lang!

*Ai, pensava la violeta, si fos jo
la flor més bella de la naturalesa
ah, només un breu instant.
Se m'atansaria l'estimada, em colliria
i al seu pit m'estrenyeria
ni que fos tan sols un quart.*

Ach, aber ach! Das Mädchen kam
und nicht in acht das Veilchen
nahm,
ertrat das arme Veilchen.
Es sank und starb, und freut' sich
noch:
und sterb' ich denn, so sterb' ich
doch
durch sie, durch sie,
zu ihren Füßen doch!

*Però, ai, la noia va venir
i no en va fer cas,
sinó que trepitjà la pobra violeta.
S'enfonsà i va morir, però alegre:
em moro, però em moro
per ella, a través d'ella,
als seus peus!*

Das arme Veilchen! es war ein
herzigs Veilchen.

*La pobra violeta, era una alegre
violeta.*

Serguei Rakhmàninov (1873-1943)

Ditja, kak cvetok ty prekrasna – Ets com una flor

Text d'Aleksei Nikolaievitx Pleixtxeiev (1825-1893), basat
en un poema de Heinrich Heine (1797-1856)

Ditja, kak cvetok ty prekrasna,
Svetla, i chista, i mila.
Smotru na tebja, i ljubujus',
I snova dusha ozhila.

*Ets com una flor
tan graciosa, i tan bella i tan pura
et miro i la melangia
es desperta dins el meu cor.*

Okhotno b tebe na golovku
Ja ruki svoi vozlozhil;
Prosja chtoby Bog tebja vечно
Prekrasnoj i chistoj khranil.

*Em sento com si hagués de posar
les meves mans sobre el teu cap,
pregant que Déu et guardi,
tan pura, tan bella i tan graciosa.*

Judith Bingham (1952)

Casanova in lockdown – Casanova en el confinament

Text de Judith Bingham, basat en extrets de l'*Histoire de
ma vie* de Giacomo Casanova (1725-1798)

Recit:

It was only a misunderstanding – honestly! I was wooing the wife of Signor Zorzi, – successfully I might add. How was I to know I had a rival? And of all the rivals a man could choose: Condulmer, Condulmer, the Inquisitor! Of course, he knew he'd never get the lady with me on the scene, not with my charm, my looks, – my skill! So, he had me arrested on trumped up charges – contraband salt! – ridiculous! And then they found my Kabbalah.

Arietta:

I was an affront, they said, to decency and religion: probably true! Blasphemer! Degenerate! For a while I thought they'd burn me at the stake.

Recit:

Condulmer had me just where he wanted, on my knees, begging, pleading. They didn't even charge me or tell me my sentence. As they dragged me out, Condulmer smiled: we both knew what that meant!

Aria:

Across the Ponte dei Sospiri Bridge of Sighs, to the Doge's Palace. Under the roof were the cells called I Piombi. Cells as dark as night, freezing in winter, an oven in summer. Rats as big as rabbits. Chimerical hopes give way to a terrible despair: the midnight bell: madness, howling, cursing, cursing the world.
Ah pietà, signori miei, ah pietà, pietà di me! (Ah pity, my lords, have pity on me!)

Recitat:

Sincerament, només va ser un malentès. Estava fent la cort a l'esposa del senyor Zorzi, amb èxit, podria afegir. Com podia saber que tenia un rival? I de tots els rivals que un home podia escollir: Condulmer, Condulmer l'Inquisidor! Per descomptat, ell sabia que mai arribaria a la dama amb mi a l'escena, no amb el meu encant, el meu aspecte, la meua habilitat! Així que em va fer arrestar amb càrrecs inventats: sal de contraban! –ridicul! I després van trobar la meua Càbala.

Arieta:

Vaig ser un afront, van dir, a la decència i la religió: probablement cert! Blasfem! Degenerat! Durant un temps vaig pensar que em cremarien a la foguera.

Recitat:

En Condulmer em tenia just on volia, de genolls, suplicant, suplicant. Ni tan sols em van acusar, ni em van llegir la sentència. Mentre m'arrossegaven fora, Condulmer va somriure: tots dos sabíem què significava allò!

Ària:

*A través del Pont dels Sospirs, cap al Palau del Dux. Sota el sostre hi havia les cel·les anomenades I Piombi. Cel·les tan fosques com la nit, gelades a l'hivern, un forn a l'estiu. Rates tan grans com conills. Les esperances quimèriques donen pas a una terrible desesperació: la campana de la mitjanit: bogeria, udols, maleir, maleir el món.
Ah pietà, signori miei, ah pietà, pietà di me! (Ah, pietat, senyors, tingueu pietat de mi!)*

Recit:

I longed for Hell, just to have some companionship. I yearned for the company of a murderer, a maniac, a man with a stinking disease, - a bear! Solitude drives one to despair; only sleep brings relief. Oh Dei, è giorno ovver notte? (O God, is it day or night?)

After many months, escape was the only option. I was swapping books with another prisoner: Balbi, a Venetian nobleman. Scurrilous rogue - sleazy! I managed to send him an iron hook, sharpened to a point. It was most amusing, how I got the hook to him - ha ha - gnocchi swimming in butter - ha ha - but I'll tell you that another time. Balbi was able to take out some bricks from the ceiling of his cell, and then make a hole through the wall of my cell. On the 31st of October, 1756, we climbed up into the roof, peeled back a lead pane, and climbed out.

Oh, the sea air from the lagoon - we were free! And then the midnight bell from San Marco rang in All Saints Day.

Down we went, the descent terrifying - sheets and napkins served as ropes. We should have broken our necks, but the saints were with us. Finally we reached the ground, and ran for a gondola. As the oar turned, I wept.

Aria:

Not for ever is the sea turbulent,
Not for ever is the sky overcast,
In time life will smile again,
In time, all things will change,
The wind will alter, the tide will turn,
Life will get better or worse - who knows?

Recitat:

Vaig anhelar l'infern, només per tenir companyia. Anhelava la companyia d'un assassí, un maníac, un home amb una malaltia pudent -un ós! La solitud condueix a la desesperació; només el son aporta alleujament. Oh Dei, è giorno ovver notte? (Oh Dieu, és de dia o de nit?)

Després de molts mesos, la fugida era l'única opció. Feia intercanvi de llibres amb un altre presoner: Balbi, un noble venecià. Maleït murri! Vaig aconseguir donar-li un ganxo de ferro, ben afilat. Va ser molt divertit, com li vaig ficar el ganxo -ha ha- gnocchi nedant en mantega -ha ha-, però us ho explicaré en un altre moment.

En Balbi va ser capaç de treure alguns maons del sostre de la seva cel·la, i després fer un forat a la paret de la meua cel·la. El 31 d'octubre de 1756, vam escalar al sostre, vam treure'n un panell de plom i vam sortir.

Oh, l'aire marí de la llacuna, estàvem lliures!

I després va sonar la campana de mitjanit de San Marco, en el Dia de Tots Sants.

Vam baixar, un descens aterridor - llençols i tovalloles servien de cordes.

Ens podriem d'haver trencat el coll, però els sants estaven amb nosaltres.

Finalment vam arribar a terra i vam córrer cap a una góndola. Tan bon punt el rem es posà en moviment, vaig plorar.

Aria:

*No per sempre el mar és turbulent,
no per sempre el cel ennuvolat.*

Amb el temps la vida tornarà a somriure.

Amb el temps, tot canviarà.

*El vent canviarà, la marea canviarà,
la vida serà millor o pitjor, qui ho sap?*

Michael Flanders (1922-1975) & Donald Swann (1923-1994)

The whale – La balena

The bottle-nosed whale is a furlong
long,
and likewise wise,
But headstrong strong,
And he sings this very lugubrious
song,
As he sails through the great
antarctic ocean blue

Oh, why do I swim through seas
antarctical?
Freezing cold in every particle
Some porpoises invited me to come
and join their
school
They brought me here and then
swam away, and
shouted April Fool!

If I ever catch that school of
porpoises
They won't get no Habeas Corpuses
I'm lost and alone in a frozen zone
and I'm almost
frozen too.

A shivering, quivering bottle-nosed
whale
The bottle-nosed whale with the
flu...
Ch oo-ch oo-ch oo-ah Tshcoo....
Oh I used to play like a gay
Leviathan
Ugh huh huh huh... huh huh huh
Squirting up jets like a soda siphon
Whooosh!

Now every time I try to lift my
hanky to my nose
A great harpoon goes whistling by,
to a shout of "There she blows!"
I like my oceans equatorial Oooo....
Where the water's warm and the
breeze less boreal

*La balena –o catxalot– fa uns dos-
cents metres,
i és igualment sàvia,
però amb el cap molt fort,
i canta aquesta lúgubre cançó
mentre navega a través del gran i blau
oceà Antàrtic:*

*“Per què nedo a través de mars
antàrtics?
Freda, congelada en cada partícula-
Algunes marsopes em van convidar a
unir-me al seu banc
em van dur aquí i després partiren
nedant i cridant “innocentada!”*

*Si mai atrapo aquest banc de marsopes
no tindran cap Habeas Corpus.
Estic perduda i sola en una zona
congelada i jo gairebé
també estic congelada.*

*Una balena tremolosa i fremint,
Una balena amb la grip...
Ch oo-ch oo-ch oo-ah Tshcoo....
Oh, solia jugar com un alegre Leviatan
Ugh huh huh huh... huh huh huh
Rajant a dolls com un sifó de refresc!*

*Ara cada vegada que intento acostar-
me el mocador al
nas
un gran arpó passa xiulant,
Mentre els mals aïllats equatorials
ooo....
On les aigües són càlides i la brisa
menys boreal.*

It's Fahrenheit minus twenty-nine,
and I don't know what to do
A rubbery, blubbery bottle-nosed
whale
The bottle-nosed whale with the
flu...
Ch oo-ch oo-ch oo-ah Tshcoo....

The bottle-nosed whale is a furlong
long
and likewise wise
But headstrong strong
And he sings this very lugubrious
song
As he sails through the ocean blue

Though red your nose,
though your toes are froze,
Though cold it seems to you
Remember the tale of the bottle-
nosed whale
Who has not even got his own hot
water bot
The bottle-nosed whale with the
flu...

*Estic a menys vint-i-nou graus
Fahrenheit,
i no sé què fer.
Una balena gomosa i ploramiques, de
cap d'olla,
una balena amb la grip...
Ch oo-ch oo-ch oo-ah Tshcoo....*

*La balena –o catxalot– fa uns dos-
cents metres,
i és igualment sàvia,
però amb el cap molt fort,
i canta aquesta lúgubre cançó
mentre navega a través del gran i blau
oceà.*

*Encara que tingueu el nas vermell,
els dits dels peus congelats,
malgrat que us sembli que fa fred,
recordeu el conte de la balena
que ni tenia la seva pròpia bossa
d'aigua calenta!
La balena amb la grip...*

Franz Schubert (1797-1828)

Die Forelle, D. 550 – La truita

Text de Christian Friedrich Daniel Schubart (1739-1791)

In einem Bächlein helle,
Da schoß in froher Eil
Die launische Forelle
Vorüber, wie ein Pfeil:
Ich stand an dem Gestade
Und sah in süßer Ruh
Des muntern Fischleins Bade
Im klaren Bächlein zu.

Ein Fischer mit der Ruthe
Wol an dem Ufer stand,
Und sah's mit kaltem Blute,
Wie sich das Fischlein wand.
So lang dem Wasser Helle,
So dacht' ich, nicht gebricht,
So fängt er die Forelle
Mit seiner Angel nicht.

*En un clar rierol,
s'apressava alegremente
una truita juganera,
que passà rabent com una fletxa.
Jo era a la riba
i en un dolç assossec
contemplava el bany
de l'eixerit peix al clar rierol.*

*Un pescador amb la seva canya
es posà vora l'aigua,
i mirava impassible
com es movia el peix.
Mentre l'aigua es mantingui clara
i no s'enterboleixi, vaig pensar,
no podrà pescar la truita
amb el seu ham.*

Doch endlich ward dem Diebe
Die Zeit zu lang; er macht
Das Bächlein tückisch trübe:
Und eh' ich es gedacht,
So zuckte seine Ruthe;
Das Fischlein zappelt dran;
Und ich, mit regem Blute,
Sah die Betrogne an.

*Finalment el lladre se'n va cansar.
Ell el pèrfid enterboli
les aigües del rierol
i abans no me n'adonés,
va fer tal estrebada amb la canya
que capturà el peixet.
I jo, amb la sang alterada,
mirava irat la presa enganyada.*

Rebecca Clarke (1886-1979)

The seal man – L'home foca

Text de John Masefield (1878-1967)

And he came by her cabin
to the west of the road, calling.
There was a strong love came up in
her at that,
and she put down her sewing on the
table,
and "Mother", she says,
"There's no lock, and no key, and
no bolt, and no door.
There's no iron, nor no stone, nor
anything at all
will keep me this night from the
man I love".
And she went out into the
moonlight to him,
there by the bush where the flow'rs
is pretty,
beyond the river.

And he says to her:
"You are all of the beauty of the
world,
will you come where I go, over the
waves of the sea?"
And she says to him:
"My treasure and my strength, she
says,
I would follow you on the frozen
hills, my feet
bleeding".
Then they went down into the sea
together,
and the moon made a track on the
sea,
and they walked down it;
it was like a flame before them.

*I va anar cap a la seva cabana,
a l'oest de la carretera, cridant-la.
Hi havia un fort amor en ella,
així que va deixar la costura sobre la
taula,
i "Mare", digué,
"No hi ha pany, ni clau, ni forrellat, ni
porta.
No hi ha ferro, ni pedra, ni res que
aquesta nit m'allunyi de l'home que
estimo".
I anà cap a ell sota la llum de la lluna
allà, al costat de l'arbust, on les flors
són
boniques, més enllà del riu.*

*I ell li diu:
"Tu ets tota la bellesa del món,
vindràs allà on jo vaig, per les ones del
mar?"
I ella li diu:
"El meu tresor i la meua força..., diu,
et seguiria pels turons congelats, amb
els peus
sagnant".
Després van baixar al mar junts.
i la lluna dibuixà una pista sobre el
mar,
i van caminar per ella;
era com una flama davant d'ells.*

There was no fear at all on her;
only a great love like the love of the
Old Ones,
that was stronger than the touch of
the fool.
She had a little white throat, and
little cheeks like
flowers,
and she went down into the sea with
her man,
who wasn't a man at all.
She was drowned, of course.
It's like he never thought that she
wouldn't bear the
sea like himself.
She was drowned, drowned.

*Ella no tenia cap por;
només un gran amor com l'amor dels
vells,
que és més fort que el cop de puny del
boig.
Tenia una gola blanca petita, i petites
galtes com
flors,
i va endinsar-se en el mar amb el seu
home,
que no era un home en absolut.
Es va ofegar, és clar.
Potser no es va plantejar mai que ella
no podia
suportar el mar com ell.
Es va ofegar, ofegar.*

Gustav Mahler

Des Antonius von Padua Fischpredigt – El sermó de sant Antoni de Pàdua als peixos

Antonius zur Predigt
Die Kirche findt ledig.
Er geht zu den Flüssen
und predigt den Fischen;
Sie schlagen mit den Schwänzen,
Im Sonnenschein glänzen.

*Sant Antoni arriba per fer el seu sermó
i troba l'església buida.
Aleshores se'n va cap al riu
a predicar als peixos;
Els peixos mouen les cues
que brillen amb la llum del sol.*

Die Karpfen mit Rogen
Sind allhier gezogen,
Haben d'Mäuler aufrissen,
Sich Zuhörens beflissen;
Kein Predigt niemalen
Den Karpfen so g'fallen.

*Les carpes amb els seus ous
s'hi han acostat,
amb les boques ben obertes
escoltant amb atenció.
Mai cap sermó
havia agradat tant a les carpes.*

Spitzgoschete Hechte,
Die immerzu fechten,
Sind eilend herschwommen,
Zu hören den Frommen;
Kein Predigt niemalen
Den Hechten so g'fallen.

*Els lluços de boca punxeguda
que sempre s'estan barallant,
han vingut nedant veloços
per escoltar el sant.
Mai cap prèdica
havia agradat tant als lluços.*

Auch jene Phantasten,
Die immerzu fasten;
Die Stockfisch ich meine,
Zur Predigt erscheinen;
Kein Predigt niemalen
Den Stockfisch so g'fallen.

*També les fantàstiques criatures
que sempre fan dejuni,
em refereixo als bacallans,
han vingut per escoltar-lo.
Mai cap prèdica
havia agradat tant als bacallans.*

Gut Aale und Hausen,
Die Vornehme schmausen,
Die selbst sich bequemen,
Die Predigt vernehmen:
Kein Predigt Niemalen
den Aalen so g'fallen.

Auch Krebse, Schildkroten,
Sonst langsame Boten,
Steigen eilig vom Grund,
Zu hören diesen Mund:
Kein Predigt Niemalen
den Krebsen so g'fallen.

Fisch große, Fisch kleine,
Vornehm und gemeine,
Erheben die Köpfe
Wie verständige Geschöpfe:
Auf Gottes Begehren
Die Predigt anhören.

Die Predigt geendet,
Ein jeder sich wendet,
Die Hechte bleiben Diebe,
Die Aale viel lieben.
Die Predigt hat g'fallen.
Sie bleiben wie alle.

Die Krebs gehn zurücke,
Die Stockfisch bleiben dicke,
Die Karpfen viel fressen,
die Predigt vergessen.
Die Predigt hat g'fallen.
Sie bleiben wie alle.

*Les anguilles i els esturions d'alta
nissaga,
que són plats de grans banquets,
s'han pres la molestia
d'escoltar el sermó.
Mai cap prèdica
havia agradat tant a les anguilles.
Els crancs, i les tortugues també,
sempre tan lentes,
han emergit de pressa del Fons
per escoltar la seva veu.
Mai cap prèdica
havia agradat tant als crancs.*

*Els peixos, grans i petits,
els més selectes i els més comuns,
aixequen els seus caps
com criatures intel·ligents:
per voluntat divina
escolten el sermó.*

*Acabat el sermó,
cadascun fa mitja volta,
els lluços romanen essent lladres,
les anguilles grans amants.
La prèdica els ha agradat,
però segueixen essent els mateixos
d'abans.*

*Els crancs segueixen caminen a
reculons,
els bacallans no canvien en res,
les carpes segueixen afartant-se,
i el sermó s'ha oblidat.
La prèdica els ha agradat,
però segueixen essent els mateixos
d'abans.*

Cole Porter (1891-1964)

Tale of the oyster – El conte de l'ostra

Down by the sea lived a lonesome
oyster
Every day getting sadder and
moister
He found his home life awf'ly wet
And longed to travel with the upper
set
Poor little oyster

*A la vora del mar vivia una ostra
solitaria
cada dia més trista i humida
trobava la seva vida casolana
terriblement molla
u anhelava viatjar “en primera classe”
pobra petita ostra.*

Fate was kind to that oyster we know
When one day the chef from the
Park Casino
Saw that oyster lying there
And said "I'll put you on my bill of
fare".
Lucky little oyster

See him on his silver platter
Watching the queens of fashion
chatter
Hearing the wives of millionaires
Discuss their marriages and their
love affairs
Thrilled little oyster

See that bivalve social climber
Feeding the rich Mrs.
Hoggenheimer
Think of his joy as he gaily glides
Down to the middle of her gilded
insides
Proud little oyster

After lunch Mrs. H. complains
And says to her hostess, "I've got
such pains
I came to town on my yacht today
But I think I'd better hurry back to
Oyster Bay".
Scared little oyster

Off they go through the troubled
tide
The yacht rolling madly from side
to side
They're tossed about till that fine
young oyster
Finds that it's time he should quit
his cloister
Up comes the oyster

Back once more where he started
from
He murmured, "I haven't a single
qualm
For I've had a taste of society
And society has had a taste of me".
Wise little oyster

*El destí fou amable amb l'ostra de la
qual parlem
quan un dia el xef del Park Casino
va veure l'ostra allà tirada
i va dir: "Et posaré a la meva carta"
petita ostra afortunada.*

*Mireu-la al plat de plata
veient les reïnes de les xafarderies de
moda
sentint les esposes dels milionaris
debatent sobre els seus matrimonis i
afers amorosos
petita ostra emocionada.*

*Mireu aquest grimpador social bivalve
alimentant la rica Sra. Hoggenheimer
penseu en la seva alegria mentre llisca
cap a les seves daurades entranyes
petita ostra orgullosa.*

*Després de dinar, la Sra. H. es queixa
i li diu a la seva amfitriona, "Tinc
tants dolors...
Avui he vingut a la ciutat en el meu iot
però crec que
és millor que m'afanyi a tornar a
Oyster Bay".
Petita ostra espantada.
Marxen a través de la marea agitada
el iot en un boig vaivé de costat a
costat,
són sacsejats fins que la bella i jove
ostra
troba que és hora de sortir del seu
claustre.
L'ostra és regurgitada i torna*

*de nou allà va començar.
Va murmurar: "No tinc cap escrípol
perquè he tastat la societat
i la societat m'ha tastat".
Intel·ligent petita ostra.*

També et pot interessar...

La Casa dels Cants

Diumenge, 26.11.23 – 12 h

Petit Palau

Un cant a la natura. Un crit de la terra

Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana

Xavier Puig, director

C. Janequin: *Le chant des oyseaux*

J. Brahms: “Waldesnacht” de *Sieben Lieder*, op.62/3

F. Mendelssohn: “Abschied vom Walde” de *Sechs Lieder*, op. 59/3

B. Britten: “The succession of the four sweet months”, de *Five flower songs*, op. 47/2

M. Lauridsen: En une seule fleur, de *Les chansons de roses*, núm. 1

E. Grieg: “Våren”, versió coral de *Tolv melodier*, op.33/2

C. Monteverdi: “Ecco mormorar l'onde”, del *Segon llibre de Madrigals*

E. Toldrà: *Maig*

A. Dvorák: “Zitné pole”, de *V přírodě*, op.63/3

F. Ticheli: *Earth song*

A. Grau: *Kasar mie la gaji*

J. M. Serrat: *Pare*

Preu: 25 €

Mecenes d'Honor

Agrolimen

grupo euromadi

B Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

Fundació "la Caixa"

HAVAS

CONTROL
GROUP

TMB Transports
Metropolitans
de Barcelona

Mecenes Protectors

artyplan

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

DES
Eventi y Spettacoli SL

endesa

 eurofragrance

 **Fundación
Dvesta**

 factorenergia

**Fundació
FLUIDRA**
Llegat Joan Planes

 **FUNDACIÓ
Gandara**

**FUNDACIÓ
PUIG**

 **REPSOL
Fundación**

 **Santander
Fundación**

 **Fundació
Salvat**
Grup Farmacèutic

 GVC Gaesco

KPMG

mesoestetic

 **MITSUBISHI
ELECTRIC**
AIRE ACONDICIONADO

moventia

 Santander

 Telefónica

Mitjans Col·laboradors

ara

 el Periódico

EL PUNT

LA VANGUARDIA

 EUROPA FM

RAC1

 **3 CATALUNYA
RÀDIO**

Col·laboradors

Armand Basi – Bagués-Marsiera Joiers – Balot Restauració – Calaf Grup – Cardoner Grup – CECOT – Coca-Cola – Col·legi d'Enginyers de Camins, Canals i Ports – Deloitte – Eurofirms Group – FC Barcelona – Fundació Abertis – Fundació Antiques Caixes Catalanes – BBVA – Fundació Caixa d'Enginyers – Fundació Castell de Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia Compañía Suiza S.A. de Seguros y Reaseguros – Illy – La Fageda – Nexo – Quadis – Saba Infraestructures, S.A. – Scasi Soluciones de Impresión S.L. – Soler Cabot

Amics Benefactors

Ascensores Jordà, S.A. – Fundació Antoni Serra Santamans – Inclos Interiorisme, S.L. – Veolia Serveis Catalunya S.A.U. – Salvador Viñas Amat

Benefactors Palau XXI

Mª Dolors i Francesc – Elvira Abril – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Lluís Carulla Font – Mariona Carulla Font – Josep Colomer Maronas – Isabel Esteve Cruella – Pere Grau Vacarissas – Jordi Gual i Solé – Maria José Lavin Guitart – Ramón Poch Segura – M^a. del Carmen Pous Guardia – Juan Manuel Soler Pujol – Daniela Turco – Joan Uriach Marsal – Joaquim Uriach Torello

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

